

ABSTRAKT

Zadávání veřejných zakázek je problematikou mimořádně ostře sledovanou zejména z důvodu přerozdělování veřejných prostředků. Současná právní úprava v ČR vychází z tzv. evropských zadávacích směrnic. V těchto směrnicích je možno najít i původ ustanovení upravující prokazování kvalifikace pomocí třetí osoby – subdodavatele.

Ke spolehlivému výkladu tohoto ustanovení bylo tedy nutné provést důkladnou analýzu evropské právní úpravy, judikatury ESD i rozhodovací praxe v ČR. Jako podpůrná se osvědčila i odborná literatura a články.

Z provedené analýzy vyplynulo, že rozhodovací praxe v ČR je nejednotná a tak se o ní při výkladu spíše opřít nedá. Klíčovým vodítkem byl tedy eurokonformní výklad a také trpělivý a podrobný rozbor jednotlivých problematických možností prokazování kvalifikačních předpokladů pomocí subdodavatele s důrazem na záměr zákonodárce a logiku.

Výsledkem této práce je tedy poměrně bezpečný návod, jak v případě jednotlivých problematických kvalifikačních předpokladů postupovat a jak spolehlivě dostat problematickému ustanovení zákona.